

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 681/2016-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. novembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Havlíkom, Podzámska 919/18, Nitra, vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13 Cob 286/2014 z 21. januára 2015 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Obdo 2/2016 z 30. marca 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a pre oneskorenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. októbra 2016 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 13 Cob 286/2014 z 21. januára 2015 (ďalej „napadnuté

rozhodnutie krajského súdu“) a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Obdo 2/2016 z 30. marca 2016 (ďalej „napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu“).

2. Sťažovateľ v úvode sťažnosti, poukazujúc na jeho skoršie podanie ústavnej sťažnosti v predmetnej veci, doručenej ústavnému súdu 30. júna 2016, ktorá bola zo strany ústavného súdu odložená v zmysle ustanovenia § 23a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu nedoručenia jej príloh, t. j. na vec sa vzťahujúcich rozhodnutí, konštatuje podanie novej kvalifikovanej ústavnej sťažnosti spĺňajúcej všetky jej zákonné náležitosti.

3. Následne upriamuje pozornosť na samotný priebeh ním iniciovaného súdneho konania o zaplatenie sumy 2 000 eur s príslušenstvom, v rámci ktorého „... *Okresný súd Žilina ako súd prvostupňový žalobu zamietol rozsudkom z 22. 4. 2014 sp. zn. 19 Cb 50/2013. Proti uvedenému rozsudku Okresného súdu Žilina podal sťažovateľ odvolanie, pričom Krajský súd v Žiline vo vyššie uvedenej právnej veci rozhodol tak, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13 Cob 286/2014 zo dňa 21. 1. 2015 potvrdil rozsudok Okresného súdu v Žiline č. k. 19 Cb 50/2013 zo dňa 22. 04. 2014. ...*

Podané dovolanie Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3 Obdo 2/2016 zo dňa 30. 03. 2016 odmietol, a to bez toho, aby sa vôbec zaoberal argumentmi sťažovateľa uvedenými v predmetnom dovolaní.“.

4. Sťažovateľ v sťažnosti zdôrazňuje, že súdne konanie bolo postihnuté vadou, ktorá nebola odstránená v odvolacom a následne ani v dovolacom konaní a ktorá spočívala vo výsluchu nedôveryhodného svedka, ktorého výpoveď postavil Okresný súd Žilina nad všetky ostatné dôkazy, čo v konečnom dôsledku viedlo k nesprávnemu zisteniu skutkového stavu a k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

5. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní prijal sťažnosť na ďalšie konanie a nálezom rozhodol, že:

„a) Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 3Obdo/2/2016 zo dňa 30. 3. 2016 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline spis. zn. 13Cob/286/2014 zo dňa 21. 1. 2015, ako aj v konaniach, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzali, došlo k porušeniu základných ľudských práv a slobôd sťažovateľa, vyplývajúcich z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, v nadväznosti na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd.

b) Ústavný súd SR zrušuje Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 3Obdo/2/2016 zo dňa 30. 3. 2016 a Rozsudok Krajského súdu v Žiline spis. zn. 13Cob/286/2014 zo dňa 21. 1. 2015 a vec vracia Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie.

d) Ústavný súd SR priznáva sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 286 €, ktorú je povinný vyplatiť mu Najvyšší súd SR v Bratislave v sume 143 € a Krajský súd v Žiline v sume 143 € do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Petra Havlíka.“

II.

6. Lustráciou ústavného súdu bolo zistené, že sťažnosťou napadnuté rozhodnutie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 16. februára 2015 a napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť 25. apríla 2016.

III.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Sťažovateľ sťažnosťou namieta porušenie v bode 1 označených základných práv zaručených ústavou a listinou a práva zaručeného dohovorom napadnutým rozhodnutím krajského súdu, ako i najvyššieho súdu.

10. Na základe vykonanej lustrácie (bod 6) považoval ústavný súd za preukázané, že sťažnosť sťažovateľa bola podaná po lehote, keďže napadnuté rozhodnutie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 16. februára 2015 a napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť 25. apríla 2016.

11. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

12. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

13. Pretože sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu zjavne po uplynutí 2- mesačnej lehoty (pozri k tomu body 1, 10 a 12), ústavný súd musel sťažnosť odmietnuť ako oneskorene podanú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

V kontexte oneskorenosti podania ústavnej sťažnosti zo strany sťažovateľa v dôsledku skoršieho odloženia ním podanej sťažnosti v skutkovo totožnej veci (Rvp 8655/2016, pozn.) ústavný súd pre ozrejmenie dodáva, že do plynutia lehoty na podanie ústavnej sťažnosti nemožno započítať procesne nedostatočné doručenie „prvej“ sťažovateľovej sťažnosti ústavnému súdu, pretože táto vec sa skončila jej odložením.

14. Ústavný súd v závere nad rámec uvedeného konštatuje, že sťažovateľ prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu, ktorý koncipoval aj samotnú sťažnosť podanú ústavnému súdu, s návrhom nedoručil aj splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Predloženie splnomocnenia je pritom povinnosťou vyplývajúcou z už citovaného § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Tak v ústave, ako aj v zákone o ústavnom súde má ústavný súd presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania.

Po formálnej stránke je sťažovateľ povinný predložiť splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom v každom jednom konaní vedenom na ústavnom súde, pričom samotná skutočnosť, že sťažovateľ splnomocnenie už raz v konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 8655/2016 (ktoré skončilo jeho odložením – pozri bod 2) predložil, nepostačuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2016